

Meliorisz Béla

(1950):

Győrben született.

Költő, tanár.

A Jedlik Ányos
Gépipari Technikumban
érettségizett, a Pécsi
Tanárképző Főiskolán
és az Eötvös Loránd
Tudományegyetemen
szerzett diplomát.

Pécsett él.

Legutóbbi kötetei:

Föld és föld között

(Jelenkor, 2006);

Vagyunk örökké

(Jelenkor, 2020).

MELIORISZ BÉLA*Csak nem*

hogy nehezül az idő
nem történik már semmi
leszárad ami kinő

s hogy milyen volt a tenger
van ki sosem tudja meg
csak nem kel föl egy reggel

Virág

az esténk üres tenyér
csak megszokásból esik
az évszak a szívig ér

ma sem történtek csodák
nem is vártunk de még
virág kellett magát

kövek tétovasága
gyötri és nem nem akar
vágyakozni hiába

Mégse?

álmok legmélye
élni tanulni
még veled kéne

ébredni együtt
titokban bárhogy
csak mikor kezdjük

kötő-szó minek
kell számot adnunk
hol miért kinek?

és végül végre
álmodozni is
veled vagy mégse?

Örökségem

minden sokáig tartott
és hamar elmúlt
közben megismertem
az idők nyúgét

már semmi sincs mögöttem
és mégis minden
örökségem szavak
nélküli hűség

Ladik a

álom a reggel
füstöl a mező
lassan mindenből
elfogy az erő

elsüllyedt ladik
a múlt de mi lesz
ha már nem lehet
közöm senkihez

